

[Ministeren for Grønland.]
give lån i Grønland, kan registreres og konstateres på objektiv måde.

Et privat lånemarked er allerede under udvikling i Grønland, idet bl. a. en af vore sparekasser har etableret en filial i Godthåb, ligesom der inden for bankverdenen arbejdes på oprettelse af en fælles bank i landsdelen. Disse og andre private låneinstitutioner forudsættes at kunne imødekomme en væsentlig del af de stigende ønsker i Grønland om at kunne opnå lån ikke alene til anlæg, som hidtil i overvejende grad har været ydet af staten, men også til driften af erhvervsvirksomheder.

Med den vækst, der kan forudses i antallet af aftaler om lån mod sikkerhed i form af pant, stiger behovet for, at den indbyrdes rækkefølge af disse panterettigheder kan konstateres på objektiv måde gennem offentlige myndigheders medvirken.

Efter det foreliggende lovforslag skal for fremtiden såvel offentlige som private lån registreres for at nyde fortrinsret over for kreditorforfølgning og senere omsætnings-erhververe. Herved kan långivere og omsætningserhververe sikre sig mod, at ukendte panterettigheder kan forringe deres stilling.

Grønlands landsret påbegyndte i 1961 forsøgsvis en registrering af rettigheder over fast ejendom og løsøre inden for Godthåb retskreds.

Denne registreringsordning indebærer ikke de almindelige retsvirkninger, der er knyttet til tinglysning, og forsøget må nærmest betragtes som udtryk for et ønske om at vænne befolkningen til at forstå registreringens betydning, d. v. s. opnåelse af bevis-sikring, selv om denne registrering ikke kunne fortrænge tidligere uregistrerede rettigheder.

Siden ordningens indførelse har registrering af panterettigheder vundet almindelig udbredelse i Godthåb, og forsøget er derfor udstrakt til visse retskredse også uden for Godthåb. Ordningen har indeholdt mulighed for, at også adkomster i et vist omfang kan registreres.

Tiden til at gå et skridt videre mod en tinglysningsordning som den danske anses nu for inde. For at undgå at afskære ældre panterettigheder, hvilket ville kræve en indkaldelse af alle adkomster og andre ældre rettigheder, går det foreliggende forslag dog

alene ud på, at pant, der stiftes efter lovens ikrafttræden, skal registreres for at nyde retsbeskyttelse mod pant og retsforfølgning, der registreres senere.

Lovforslaget er udarbejdet af det grønlandske lovudvalg og er tiltrådt af Grønlands landsråd.

Idet jeg i øvrigt med hensyn til lovforslagets enkeltheder henviser til bemærkningerne til forslaget, skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings villige behandling.

Handelsministeren (Tyge Dahlggaard):
Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til konkurrencelov og forslag til lov om ændring i lov om indseende med priser.

Konkurrenceloven skal afløse lov om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse, der senest er optrykt ved lovebekendtgørelse nr. 145 af 1. maj 1959, og som er optaget som bilag til lovforslaget.

Den første egentlige konkurrencelov fik vi i 1912, og den lov, der gælder i dag, bygger på væsentlige punkter på 1912-loven.

Baggrunden for denne lovgivning var erhvervslivets — især butikshandelens og håndværkets — ønske om at få etableret en beskyttelse mod illoyal konkurrence. Den stigende industrielle produktion af forbrugsgoder og den heraf følgende forøgede vareomsætning havde skærpet salgskonkurrencen, og gennem forskellige reklameforanstaltninger var der opstået nye muligheder for at påvirke det købende publikum. Tilsvarende udvikling var foregået i andre europæiske lande, og Tyskland, der var foregangsland på dette lovgivningsområde, gennemførte i 1909 en konkurrencelov, som kom til at danne forbillede for lignende lovgivning bl. a. i de nordiske lande.

I Danmark nedsatte regeringen i 1909 en kommission, der skulle give udkast til en konkurrencelov, og på grundlag af det udkast, som kommissionen afgav, gennemførtes konkurrenceloven af 1912. I overensstemmelse med udenlandske forbilleder kom loven til at indeholde en bestemmelse om urigtige varebetegnelser samt en række regler om særlige konkurrencemetoder: salg af konkurs-, akkord- eller dødsbovarer, auktionssalg, udsalg, tilgift og undersalg. Det var et afgørende punkt i loven, at over-